

Midsommarfest i Lilla Paris

(skriven till invigningen av Stockholms stadshus 1923
och av Birger Sjöberg föredragen vid denna fest)
Utgiven postumt i Fridas andra bok

Här vid väggen kunna vi stanna,
här vid baljan, här vid knuten!
Se på stängen – kransarna granna,
grönskan virad, böjd och bruten
som i ormar – skinande björk!
Blanka knoppar och flaggduk mörk.
Enig kvartetten står på stund:

Kör:

”O grönskande lund.
O grönskande lund.

Fagra Juni, mild du rår.
Skogens valv så glansigt står.
Dig jag ser med blomstrens troppar,
källans rand, där vågen hoppar.
Vindens fläkt så varsamt går.
Fagra Juni, mild du rår!”

Glada kväll med hundrade hattar,
hattar röda, hattar vita.
Allmänheten festligt skrattar;
Frida trängs i skor med krita.
Fanan vecklar sig långsamt ut,
bubblar upp och smäller till slut.
Taktpinnen svänges mot aftonsky.

Kör:

”Natur, jag vill fly!
Natur, jag vill fly!

Fly jag vill från stadens mur
ut till skogens björk och fur.
Glömma vill jag tankar bittra;
lyss till fågelns glada cittra.
Tag, Natur, min sång i dur.
Fly jag vill till björk och fur!”

*Rådmannen besteg därefter talarstolen och yttrade bland annat rörande
Vasaminnnet:*

*”...Han var en präktig man, som bland annat förstod, att en måste härska för att
de skall bliva något av. Denna princip gäller såväl hela länder som mindre
samhällen.”*

Röst ur hopen:

”Kristian Tyrann dugde också!”

Det visade sig sedermera, att det varit smeden Blomström som ropat. Yttrandet hade till följd, att Blomström miste leveransen av beslag till renhållningsverkets vagnar.

Om stadshuset yttrade Rådmannen, att man sett bilder av detsamma i tidningar och journaler, av vilka framginge, att det var ett präktigt hus, ehuru så fullt av symboler att man icke rätt visste vad de alla skulle betyda. ”Vi ha emellertid ingen anledning att hysa avundsamhet, då ju även vi äga ett sådant om ock icke så pråligt.”

På Rådmannens förslag beslöts att avsända ett lyckönskningstelegram till stadshusinvigningen i Stockholm. Bland telegramförslagen märktes följande: ”Tomtebolycka önskas Mälardrottningen i hennes nya stadshus.”

Med folket bland grönskan stimmar,
 rökar väldigt, hojtar bara,
 månen myser – grannaste timmar!
 Skyar klara fly och fara.
 Midsommardagen lurar bak flor,
 tänder väl snart sin fyrboll stor!
 Snart skall den brista, nattens dräkt...

Kör:

”O ljuvliga fläkt!

O ljuvliga fläkt!

Fagra Juni, mild du rår.
 Skogens valv så glansigt står.
 Dig jag ser med blomstrens troppar.
 Källans rand, där vågen hoppar.
 Vindens fläkt, så varsam går.
 Fagra Juni, mild du rår!”